

Spm. nr. S 1559

Til *undervisningsministeren* (8/8 85) af:

Bente Juncker (CD):

»Agter ministeren at iværksætte en undersøgelse af, hvordan visitationsreglerne fungerer efter forsorgens udlægning til amterne, og hvilke initiativer vil ministeren tage i forbindelse med den konkrete sag, som pressen har bragt frem, om et talehæmmet barns problemer med at få korrekt undervisning?«

Begrundelse

Morgenavisen Jyllands-Posten har den 6. august d.å. belyst en sag om en 7-årig talehæmmet drengs problemer, hvoraf det fremgår, at en undersøgelse af den konkrete sag såvel som af visitationsreglerne i øvrigt er nødvendig. Af den nævnte artikel fremgår, at det i høj grad er ønskeligt at få slået fast, hvordan kompetencefordelingen er eller bør være i sådanne sager, så barnets tarv er det afgørende kriterium for, hvilke beslutninger der træffes.

Svar (19/8 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Da særfor sorgen blev decentraliseret i 1980 og dens undervisning henført til den almindelige lovgivning, eksempelvis folkeskoleloven, kom de regler om henvisning til specialundervisning, der længe havde været gældende i folkeskolen, til også at gælde de tidligere forsorgselever, nu med inddragelse af amtsrådet.

Beslutningen om, hvilken særlig støtte disse svært handicappede elever skal henvises til, træffes af amtsrådet efter indstilling fra pågældende kommune, der igen baserer sin indstilling på et forslag fra den skolepsykologiske rådgivning.

Rådgivningen udarbejder sit forslag efter at have undersøgt eleven og drøftet hans eller hendes muligheder og behov med forældrene.

Ministeriet har i sine regler og vejledninger om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand fremhævet, at det i mange tilfælde vil være formålstjenligt eller endog nødvendigt at inddrage andre sagkyndige eller specialinstitutioner i eller uden for kommunen i den skolepsykologiske undersøgelse.

Det er min opfattelse, at de skolepsykologiske undersøgelser er meget grundige og nuancerede, hvilket naturligvis ikke indebærer, at der mellem de forskellige faggrupper, som har medvirket i undersøgelsen, eller mellem disse og forældrene er enighed om, hvilken støtte barnet vil være bedst tjent med.

Den af Jyllands-Posten rejste sag behandles i øjeblikket i ministeriet som klagesag, og det er mit indtryk, at der er udsigt til en snarlig løsning.

Hverken denne konkrete sag eller situationen i almindelighed giver mig imidlertid anledning til at iværksætte særlige undersøgelser af folkeskolens visitationsregler, men jeg kan oplyse, at emnet indgår som et væsentligt element i de to udvalg, jeg har nedsat vedrørende folkeskolens almindelige og vidtgående specialundervisning efter henholdsvis folkeskolelovens § 19, stk. 1, og § 19, stk. 2.

I forlængelse af disse udvalgsarbejder forventer jeg ret gennemgribende ændringer i specialundervisningens regelsæt, og det vil herunder være en oplagt mulighed stærkt at fremhæve, at de skolepsykologiske kontorer ingen besluttende myndighed har.

Spm. nr. S 1560

Til *indenrigsministeren* (8/8 85) af:

Birgith Mogensen (CD):

»Vil ministeren snarest igangsætte foranstaltninger, der effektivt ændrer vor middelalderlige og u hensigtsmæssige behandling af sindslidendes ve og vel?«

Begrundelse

Fakta er, at psykiske lidelser især i de sidste 8-10 år har ramt flere og flere børn og voksne af begge køn, og intet tyder på, at denne uhyggelige tendens vil aftage – tværtimod.

Det er min personlige opfattelse, at de psykiatriske hospitalers personel fra læge til plejer stort set er klar over, hvordan denne triste ekspansion kan stoppes og højst sandsynlig vil kunne reduceres.

Vi husker alle Nordvangoverlægen Jytte Willadsens gribende TV-udsendelser for nogle måneder siden. Pressens omtale af Middelfart sygehus' psykiatriske afdeling er også landskendt – og sidst, men ikke mindst over-